

SALVATOR BOFILL FECIT BARCINONE
ANNO A NATIVITATE DOMINI 1743

JOAN MARTÍ

Aquesta és la inscripció gravada sobre el claviller del que, fins ara, sembla ser l'únic clavicèmbal que s'ha conservat dels que es construïren a Catalunya.

És un instrument de dimensions reduïdes: 186 cm de llargada per 73, 5 cm d'amplada, dos registres de vuit peus, un sol teclat amb quatre octaves d'extensió i octava curta.

L'exterior, d'una gran simplicitat, està pintat al tremp d'un to verdós i sense cap mena d'ornamentació. Sota d'aquesta capa n'hi ha una altra de color blau intens de molta més qualitat, suposadament original.

La semblança amb els instruments «italians», fa que, en admirar-lo per primer cop, en copsem les diferències, però alhora el reconeguem com a familiar. Així doncs, s'observen grans paral·lelismes en el traçat de la planta, els materials emprats i més tard (ja en el procés de restauració) en els criteris estructurals de la caixa i del barratge de la taula de ressonància.

L'existència d'aquest clavicèmbal va ser coneguda i anunciada per la musicòloga Carmen Rodríguez Suso, que el va identificar en el convent de les dominiques de Lekeitio. Un cop acabada la restauració, s'exposarà en un museu diocesà de nova creació a la ciutat de Bilbao.

Em plau comunicar la notícia de la troballa d'aquest instrument històric i espero, en una propera ocasió, poder ampliar la informació amb l'exposició del procés de restauració (vegeu figura 1 a la pàgina següent).

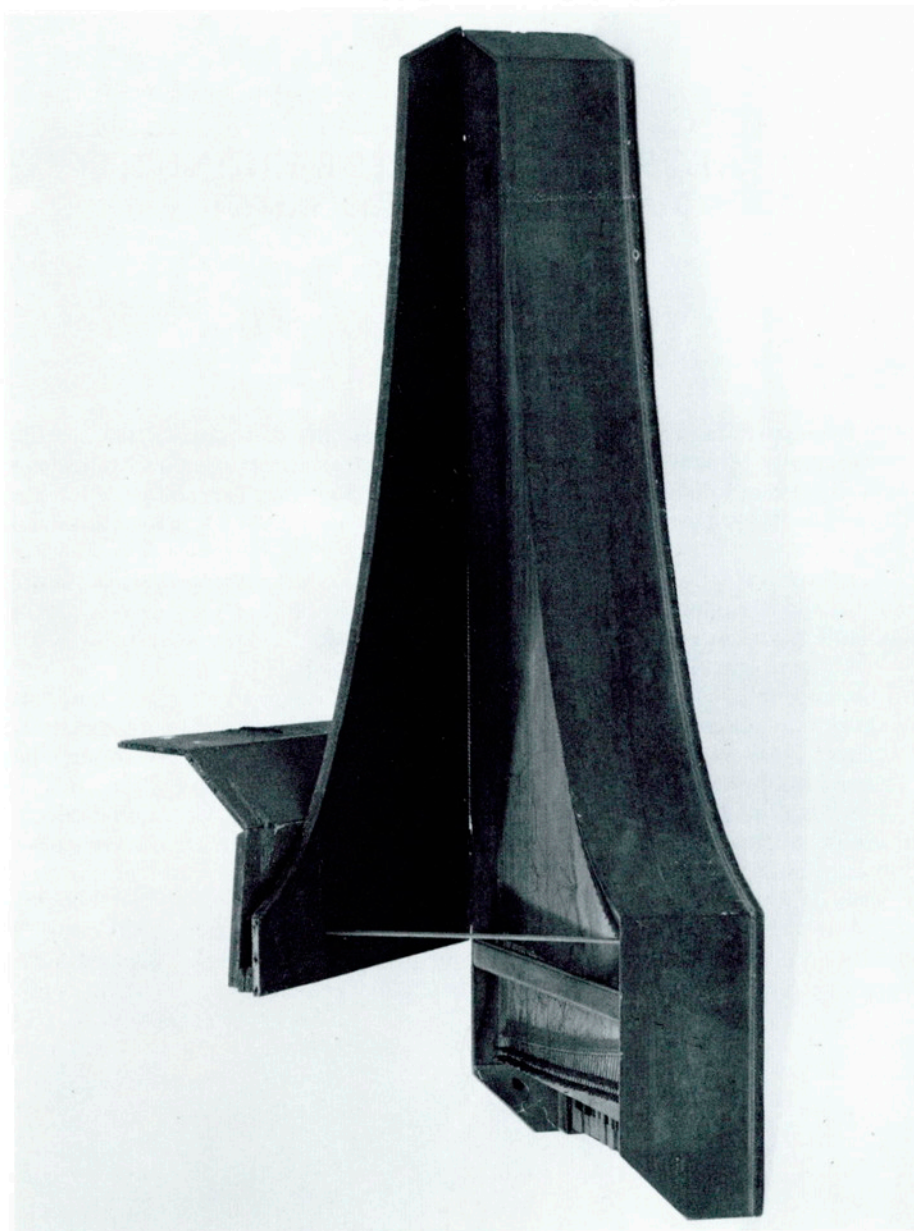

FIGURA 1. Clavicèmbal de S. Bofill (1743)